خبر

انتقاد بانک مرکزی از هجمه‌های انتخاباتی:

بدهی ۵۰۰هزار میلیارد تومانی دولت به بانک مرکزی ساختگی است

● **شرق:** بانک مرکزی در بیانیه‌ای با تاکید بر اینکه کاندیداهای ریاست‌جمهوری آمار و اطلاعات مبتنی بر واقعیات ارایه کنند درباره وضعیت برخی شاخص‌های مهم اقتصادی توضیحاتی ارایه کرد. متن کامل این بیانیه به شرح زیر است: «به استحضار مردم شریف ایران می‌رساند طی روزهای گذشته به بهانه انتخابات، اطلاعات و آماری توسط بعضی از اشخاص در برخی از رسانه‌ها اعلام و منتشر می‌شود که کاملا ساختگی بوده و با واقعیات فرسنگ‌ها فاصله دارد از جمله خبر اعلام‌شده مبنی بر اینکه دولت ۵۰۰هزارمیلیاردتومان به بانک مرکزی بدهی دارد، درحالی که مانده کل وام‌ها و تسهیلات پرداختی توسط بانک‌های کشور به همه مردم ایران به‌مراتب کمتر از رقم اشاره شده است. از طرفی باید اذعان کرد که کل نقدینگی کشور حدودا ۴۴۰هزارمیلیاردتومان است که از رقم فوق کمتر است. باید گفت اصولا بدهی‌های دولت ناشی از بدهی‌های انباشته‌شده در طول دوره‌های گذشته است که آن هم مربوط به شرکت‌های دولتی و وابسته به دولت و ناشی از فروش اوراق مشارکت برای اجرای پروژه‌های عمرانی است که با مصوبات مجلس محترم ایجاد شده است. البته در دولت دهم قسمت قابل‌توجهی از آن بازپرداخت شده است. ضمنا بدهی‌های خارجی کشور در سال ۱۳۸۳ (بالفعل و بالقوه) بالغ بر ۴۴/۷میلیارددلار بوده که اکنون به رقم ۱۳/۶میلیارددلار کاهش یافته است. این کاهش (حدود ۳۰میلیارددلار) تنها رقم ۱۰میلیارددلار مربوط به سال ۱۳۹۱ است. لذا این ارقام نشان‌دهنده این است که در چه دوره‌هایی بدهی ایجاد شده و چه کسانی آن را پرداخت و تسویه کرده‌اند. باید اذعان کرد که در دو، سه سال اخیر با تمام هجمه‌های سنگین خارجی و تحریم‌های اقتصادی، خوشبختانه ثبات اقتصادی کشور در حد ممکن حفظ شده به طوری که دشمنان را از دستیابی به سناریوهای مدنظرشان ناامید کرده است.»

شاخص بورس به ۴۵هزار رسید

● **تسنیم:** شاخص بورس تهران یک ساعت قبل از پایان معاملات امروز، با رشد ۵۷۷واحد کانال ۴۵هزارواحد را پس‌گرفت. شاخص بورس تهران که پس از طی‌کردن روزهای افت، چند روز است روند روبه‌رشد خود را شروع کرده است، پس از اینکه قله ۴۳ و ۴۴ هزار واحد را پس گرفت امروز نوبت کانال ۴۵هزار واحد شد و توانست مجدد به این رقم دست پیدا کند. بر اساس این گزارش، بورس تهران در یک ساعت باقیمانده تا پایان معاملات با رشد ۵۷۷ واحدی به ۴۵هزار و ۴۷ واحد رسید تا مجدد سهامداران شاهد بازگشت رونق به بورس تهران باشند. البته سهامداران می‌دانستند این افت‌ها موقتی و به دلیل برخی از مصوبات مجلس و فضای انتخاباتی که در کشور وجود دارد، رخ داده است. بورس تهران در یک هفته اخیر رشد خود را از سر گرفته و به روزهای رشد بازگشته است.

هر گرم طلای ۱۸عیار ۱۲۴هزارتومان

● **تسنیم:** نرخ خریدوفروش سکه و طلا در بازار تهران طی روز جاری با تغییر نسبی در قیاس با دیروز تعیین شده است. روز چهارشنبه هر اونس طلا در بازارهای جهانی هزارو۳۸۸دلار قیمت‌گذاری شده و بر اساس آن در بازار داخلی هرگرم طلای ۱۸عیار ۱۲۴هزارو۷۰۰تومان و هر مثقال طلا ۵۴۰هزارو۵۰۰تومان تعیین قیمت شده است. دیروز در بازار سکه‌فروشان هر قطعه سکه تمام، طرح جدید یک‌میلیون‌و۳۲۳هزارتومان، سکه طرح قدیم یک‌میلیون‌و۳۰۰هزارتومان، نیم‌سکه ۷۱۱هزارتومان، ربع‌سکه ۴۴۳هزارتومان و سکه گرمی ۳۰۳هزارتومان قیمت‌گذاری شده و به مردم فروخته می‌شود. روز سه‌شنبه در بازار سکه، هر قطعه سکه تمام، طرح جدید یک‌میلیون‌و۳۴۰هزارتومان، سکه طرح قدیم یک‌میلیون‌و۳۰۰هزارتومان، نیم‌سکه۷۲۰هزارتومان، ربع‌سکه ۴۴۲هزارتومان و سکه گرمی ۳۰۸هزارتومان قیمت‌گذاری شده بود.

۱۹میلیون‌دلار واردات میوه در فروردین

● **ایسنا:** تازه‌ترین آمار گمرک ایران، حاکی از آن است که در نخستین‌ماه سال‌جاری حدود ۱۹میلیون‌دلار انواع میوه وارد کشور شد. براین اساس در فروردین ۱۳۹۲، تنها سه نوع میوه نارگیل خشک‌کرده، موز سبز تازه یا خشک‌کرده و آناناس تازه یا خشک‌کرده به ترتیب به ارزش ۲۶۱هزاردلار، ۱۸/۳میلیون‌دلار و ۴۵۷هزاردلار وارد کشور شد. وزن میوه‌های وارداتی هم بالغ بر ۲۳/۸هزار تن شد. واردات میوه در فروردین ۱۳۹۲ نسبت به اسفند ۱۳۹۱ از نظر ارزشی و وزنی به ترتیب حدود ۳۵ و ۳۳درصد افزایش یافت. در فروردین ۱۳۹۱ بیش از ۶۳هزارتن انواع میوه به ارزش ۴۵/۷میلیون‌دلار وارد کشور شده بود. به این ترتیب واردات میوه در فروردین امسال نسبت به مدت مشابه در سال قبل، از نظر ارزشی و وزنی به ترتیب ۵۸ و ۶۲درصد کاهش یافته است. در فروردین سال قبل علاوه بر نارگیل و موز میوه‌های دیگری همچون پرتقال، سیب، نارنگی و سایر مرکبات وارد کشور شده بود. همچنین واردات قانونی میوه‌هایی مانند انبه، گلابی‌هندی، گریپ‌فروت، لیمو و لیموترش، انار، انگور، زردآلو، هلو، شلیل و شفتالو نیز از چند ماه پیش تاکنون متوقف شده است. وزارت جهاد کشاورزی اخیرا اعلام کرد که به واردات هیچ میوه‌ای به جز موز، مجوز نداده است. چندی پیش نیز رییس انجمن واردکنندگان و صادرکنندگان و بازرگانان میوه و سبزیجات پاکستان اعلام کرد که تحریم‌ها باعث شده تا این کشور ۱۰میلیون‌دلار از بابت توقف صادرات انبه به ایران ضرر کند.

ترک‌ها در رویای تشکیل حکومت «عثمانی نو»

وزیر اقتصاد ترکیه: تنها دروازه صادرات نفت عراق هستیم

عکس: Reuters

شرق، مژده‌سادات دامیرو: همجواری کشور ترکیه با کشورهایی که حدود ۷۲درصد ذخایر اثبات‌شده گاز و ۷۳درصد ذخایر اثبات‌شده نفت جهان را به‌خصوص در مناطق خلیج‌فارس و حوزه دریای خزر دارا هستند، باعث شده این کشور به پل ارتباطی انرژی بین کشورهای دارای منابع انرژی و بازارهای مصرف‌کننده جهانی تبدیل شود. ترکیه همچنین نقشی کلیدی در زمینه تضمین امنیت انرژی اروپا از طریق متنوع‌سازی منابع و مسیرهای عرضه انرژی این اتحادیه را داراست. افزایش دغدغه‌ها در زمینه امنیت عرضه انرژی اروپا و تنوع منابع تامین انرژی سبب شکل‌گیری نقش ترانزیت انرژی، برای کشور ترکیه، در محور انرژی اوراسیا و درگاه (هاب) انرژی شده است. از جمله این درگاه‌ها می‌توان به کریدور شرقی - غربی، کریدور انرژی شمالی - جنوبی، جنوبی - غربی و تنگه‌های استراتژیک ترکیه و بندر جیهان به‌عنوان بزرگ‌ترین هاب مدیترانه شرقی و همچنین انتقال منابع گازی خاورمیانه اشاره کرد. طی سالیان گذشته تلاش دولت اردوغان برای احیای دوباره امپراتوری عثمانی باعث شد که عملا بسیاری از رسانه‌های منطقه، دولت برآمده از حزب عدالت و توسعه و تیم سیاست خارجی اردوغان را جریان نوعثمانی بنامند اما اکنون به‌نظر می‌رسد که ترکیه حوزه‌های عینی‌تر و واقعی‌تری برای تقویت قدرت منطقه‌ای خود برگزیده است که آخرین نمونه، مصاحبه تانر یلدیز، وزیر انرژی ترکیه با شبکه خبری NTVmsnbc آمریکا بود. به گزارش روزنامه الحیات وی در گفت‌وگو با کارشناس اقتصادی شبکه درباره رویکرد کشورش به موضوع تامین انرژی گفت: «واقعیت این است که شرکت‌های خصوصی بخش نفت آمریکا دارای دیدگاه باز و لیبرال هستند و ما می‌توانیم با آنها همکاری‌های گسترده‌ای در حوزه اکتشافات و سایر بخش‌های نفت و گاز به عمل بیاوریم. در زمینه تاسیس نیروگاه هسته‌ای نیز می‌توانیم از تجربیات و توانمندی‌های آمریکا استفاده کنیم.»

وی درباره چندوچون همکاری‌های نفتی اربیل و آنکارا گفت: «من آشکارا به آمریکایی‌ها گفتم؛ ۳۹ شرکت از ۱۹ کشور جهان درجا فعالیت می‌کنند، چرا تنها به شیوه کار ما اعتراض می‌کنید؟ روی این مساله فکر کرده‌ایم، تصمیم گرفته‌ایم و پای حرف خود می‌ایستیم. روراست بگویم، نگاه ما این نبود که ببینیم آمریکایی‌ها چه می‌گویند تا ما نیز بر مبنای آن تصمیم عوض کنیم. خیر. ما ضرورت‌های خودمان را می‌شناسیم، تصمیمات خود را گرفته‌ایم و بر اساس واقعیت‌ها و روش‌های صحیح عمل می‌کنیم. آمریکایی‌ها نیز خوب می‌دانند که مساله زیرساخت‌های انرژی ترکیه، ارتباط مستقیمی با استقرار آرامش و امنیت دارد. همچنان که درباره قبرس‌جنوبی بر این مساله تاکید کرده‌ایم که باید درآمدهای نفتی قبرس برای همه مردم باشد، درباره عراق نیز همین نظر را داریم و معتقدیم که منابع نفتی شمال و جنوب عراق باید به همه کشور تعلق داشته باشد و هر موافقتنامه‌ای نیز باید بر مبنای این اصل باشد. ما درباره این موضوع توضیح دادیم که موافقتنامه‌های شرکت‌های خصوصی، منجر به رشد صنعت نفت و گاز در عراق می‌شود و آمریکایی‌ها نیز حرف ما را تایید کردند. موضوع عادی‌سازی عراق نیز ربط مستقیمی به توسعه و ارتقای صنعت نفت دارد و عراق نیز دروازه دیگری غیر از ترکیه برای صادرات نفت خود ندارد. ترکیه نمی‌تواند نسبت به مسایل همسایه و برادری به نام عراق بی‌توجه باشد. این مطلقا به معنی دخالت در مسایل داخلی این کشور نیست بلکه خواست قلبی ما برای بالارفتن درآمدهای عراق را نشان می‌دهد. انشاءالله در این خصوص هم صحیح عمل می‌کنیم و هم به تصمیمات خود پایبند می‌مانیم.» تانر یلدیز در ادامه درباره اکتشافات نفت قبرس در دریای سفید که با همکاری اسراییل صورت می‌گیرد، گفت: «سیاستی که درجا اتخاذ شده نمی‌تواند ادامه‌دار و پایدار باشد. بدون شک باید همه درآمدها و منافع این حوزه شامل بخش شمالی یا قبرس ترک‌نشین نیز بشود و در حال حاضر این فعالیت‌ها را غیرقانونی و غیررسمی می‌دانیم. وزیر انرژی ترکیه در پایان اعلام کرد که از شرکت‌های خصوصی آمریکا خواسته است برای اکتشاف نفت صخره‌ای (ماسه) و استخراج در ترکیه دست به اقدامات لازم بزنند. از سوی دیگر چندی پیش کنفرانسی در شهر ریزه ترکیه توسط بخش خصوصی صنعتگران برگزار شد که در کنفرانس اهداف ترکیه در زمینه انرژی مشخص شد. به گزارش روزنامه حریت، در این کنفرانس حسن مراد مرجان، معاون وزیر انرژی و منابع طبیعی ترکیه و نایل اولپاک، رییس این انجمن، سخن از طرحی به میان آوردند که نام آن «تلاش ترکیه برای دستیابی به موقعیتی به نام امپراتوری انرژی» است.

اهمیت دادن به ذخایر هیدروکربن، تلاش برای انتقال از شرق به غرب ترکیه، تداوم همکاری‌ها با اقلیم کردستان عراق در حوزه انرژی، بهادادن به احداث نیروگاه‌های هسته‌ای جدید و صادرات این خدمات به کشورهای آفریقایی از مهم‌ترین استراتژی ترکیه است

در این طرح به تفصیل، راهکارهای ترکیه برای دستیابی به هدف فوق مورد بحث و بررسی قرار گرفته و قرار بر این است که این کشور در سال ۲۰۱۳ یعنی در یکصدمین سالگرد تاسیس جمهوری ترکیه به جایگاه موردنظر خود در حوزه انرژی دست پیدا کند.

اهمیت دادن به ذخایر هیدروکربن ترکیه و تلاش برای انتقال از شرق به غرب ترکیه، تداوم همکاری‌های ترکیه و اقلیم کردستان عراق در حوزه انرژی، تاکید بر سیاست‌های تقویت جایگاه ترکیه در حوزه ترانزیت نفت و گاز، بها دادن به احداث نیروگاه‌های هسته‌ای جدید و انرژی خورشیدی و تلاش برای ارتقای توان فنی‌مهندسی ترکیه و صادرات این خدمات به کشورهای آفریقایی از مهم‌ترین ارکان این استراتژی است.

در آخرین تحولات قرار است دومین کنفرانس انرژی و تاثیر بر روابط ترکیه و اقلیم کردستان در ۳۰ می ۲۰۱۳ (امروز) در هتل روتانای اربیل با حضور مقامات دولتی اقلیم کردستان عراق و ترکیه برگزار می‌شود.

به گزارش روزنامه کردی اربیل، این کنفرانس که تحت‌عنوان «نفت و گاز و تاثیر بر روابط ترکیه و اقلیم کردستان عراق و چالش‌های پیش‌رو در خاورمیانه» برگزار می‌شود، به بررسی نقش ترکیه در انتقال منابع انرژی اقلیم کردستان عراق به بازارهای جهانی و چالش‌های پیش‌رو در این زمینه می‌پردازد.

در این کنفرانس مباحث دیگری همچون تاثیر اقلیم کردستان عراق بر امنیت انرژی جهانی، چالش‌های سیاسی پیش‌رو در خاورمیانه و تغییر چشم‌انداز جهانی انرژی و نیز تاثیر صادرات گاز عراق بر ژئوپلیتیک منطقه خاورمیانه مورد بررسی و تحلیل قرار می‌گیرد.

سخنرانان اصلی این کنفرانس نیچروان بارزانی، نخست‌وزیر اقلیم کردستان، آشتی هورامی، وزیر انرژی دولت اقلیم کردستان عراق، تانر یلدیز، وزیر انرژی ترکیه، قباد طالبانی، مسوول امور هماهنگی دولت اقلیم کردستان عراق و تونی هیوارد، مدیر گنل انرژی و همچنین رییس شرکت گنل انرژی خواهند بود.

همچنین در این کنفرانس مقاماتی از وزارت خارجه و وزارت منابع طبیعی ترکیه حضور دارند.

با توجه به رشد سریع اقتصادی ترکیه، این کشور به یکی از سریع‌ترین بازارهای درحال رشد انرژی جهان بدل شده است. درحال حاضر تنها ۳۰درصد مجموع تقاضای انرژی ترکیه از منابع داخلی تامین شده و مابقی به وسیله واردات از خارج تامین می‌شود. به این منظور ترکیه اولویت اصلی خود را متنوع‌سازی و افزایش امنیت در مبدأ واردات انرژی قرار داده است. از سوی دیگر با توجه به نامزد شدن این کشور برای پیوستن به اتحادیه اروپا، این کشور همواره سعی در پیگیری سیاست‌های تطبیقی با قوانین این اتحادیه در زمینه انرژی دارد که این امر سبب شده تا این کشور نقشی کلیدی در مسیر انتقال انرژی به اروپا داشته و موقعیتی روبه‌رشد چه در زمینه تامین انرژی داخلی و چه در زمینه انتقال انرژی پیدا کند.

خبر

گاز ایران با تاخیر به پاکستان می‌رسد

چشم امید اسلام‌آباد به بخشش ایران

● **تسنیم:** روزنامه پاکستانی «داون» با بعید دانستن تکمیل خط لوله انتقال گاز ایران به پاکستان تا پایان ۲۰۱۴ به نقل از معاون وزیر نفت این کشور نوشت: ایرانی‌ها برای عدم دریافت جریمه تاخیر این پروژه، تمایل نشان داده‌اند. روزنامه پاکستانی «داون» طی گزارشی نوشت: ساخت خط لوله انتقال گاز ایران به دلیل تغییر دولت پاکستان به تاخیر افتاده و بعید است در زمان مقرر یعنی دسامبر ۲۰۱۴ به اتمام رسد. بر اساس این گزارش معاون وزیر نفت و منابع طبیعی پاکستان در نشست کمیته نفت و منابع طبیعی سنای این کشور گفت: ایران نسبت به عدم دریافت جریمه تاخیر اتمام این پروژه، تمایل نشان داده است. بر اساس توافقات انجام شده بین ایران و پاکستان، کوتاهی هر یک از طرفین در اتمام به موقع پروژه منجر به پرداخت ۲۰۰میلیون‌دلار در ماه، جریمه خواهد شد. بر اساس موافقتنامه، این پروژه باید تا ۲۱ دسامبر ۲۰۱۴ به اتمام برسد. عبید سعید، در این نشست اظهار کرد که دلیل تاخیر، پروسه انتقال قدرت در پاکستان است، زیرا برخی موافقت‌های مهم برای آغاز عملیات ساخت این خط لوله، باید کسب شود. وی گفت، این تاخیر موجب تشدید بحران انرژی در پاکستان خواهد شد. مبین صولت، مدیر عامل شرکت بین ایالتی گاز پاکستان نیز در این نشست گفت: ایران حدود ۹۰۰کیلومتر از این خط لوله هزارو۱۵۰کیلومتری را در خاک خود به اتمام رسانده است. وی افزود کار در بخش پاکستانی خط لوله به دلیل اینکه اقدامات مهندسی، تامین تجهیزات و ساخت نیازمند تضمین‌های دولتی برای در اختیارگرفتن ماشین‌آلات و نیروی کار است، شروع نشده است. معاون وزیر نفت و منابع طبیعی پاکستان گفت، دولت پاکستان باید تضمینی دولتی به شرکت تدبیر انرژی ایران بدهد، اما صدور این تضمین تا زمان استقرار دولت جدید به تاخیر افتاده است. عبید سعید گفت: ایران ۵۰۰میلیون‌دلار از بودجه موردنیاز برای تامین خدمات، خط لوله و کمپرسورهای خط‌لوله در داخل پاکستان را تامین خواهد کرد. رییس کمیته نفت و منابع طبیعی سنای پاکستان گفت، به‌نظر می‌رسد که هزینه پروژه، به دلیل نرخ مبادله ارز بالاتر خواهد رفت. پیش از این هزینه تکمیل پروژه ۱/۵میلیارددلار تخمین‌زده شده بود، اما این مبلغ اکنون به دلیل نوسانات ارزی به ۱/۸میلیارددلار افزایش یافته است. سناتور جهانگیر بدر، از حزب مردم پاکستان گفت، پروژه انتقال گاز از ایران به پاکستان برای آینده کشور حیاتی است و تفاوتی نمی‌کند که چه دولتی در پاکستان بر سر کار باشد.

نگاه

سیاست‌های نفتی ۵سال آخر پهلوی (بخش آخر)

مجید تفرشی

سفیر بریتانیا در همین راستا و در ادامه همین گزارش، از تغییر دولت و روی‌کار آمدن کابینه جمشید آموزگار به جای دولت امیرعباس هویدا در آگوست ۱۹۷۷ پس از ۱۲ سال و نیم، به‌عنوان «یک هویج دیگر که دست‌کم هنوز تاثیرگذار نبوده» یاد کرد. آنتونی پارسونز بر این باور بود که: «جابه‌جایی دولت به دلیل ناتوانی دولت قبلی در ایفای به رسالت‌های اقتصادی خود مسلما تغییری خوش بود. ولی این تغییر هم خیلی دیر بود و هم کامل اجرا نشد.

چرا که مردم از هم‌اکنون از ادعاهای بیش از حد خوش‌بینانه دولت درباره نزدیک بودن تمدن بزرگ دلسرد شده‌اند. [سیاست‌های دولت جدید] کامل نیست چون هنوز سیاست صراحت آن، به امور سیاسی گسترش نیافته است. مهم‌تر از آن دولت جدید هنوز نشانه قانع‌کننده‌ای از توانایی خود برای غلبه کردن بر مشکلات اقتصادی بروز نداده است.»

پارسونز در ادامه تحلیل خود حتی در درازمدت نیز سرنوشت شاه را در دست خود وی دانسته و داشتن فضای بیشتر برای مانور را منوط به تحقق موفقیت‌های اقتصادی وی و«سرعت بخشیدن به شکوفایی»اقتصادی می‌داند.

در غیراین صورت پارسونز معتقد است: «اگر اقتصاد - چنان که محتمل می‌نماید- به اندازه انتظار مردم نباشد، در آن صورت شاه باید راهی را برای قانع کردن مردم برای پرداختن بهای تداوم قدرت انحصاری و سیاست‌های پدرسالارانه رژیم او بیابد. او بر این باور است که ایران نمی‌تواند از انتخاب بین نظم، انضباط و پیشرفت چنان‌که توسط او تدارک دیده شده از یک‌سو و بی‌نظمی، ضعف و هرج و مرج، چنان‌که در دوره مصدق تجربه شد، از سوی دیگر بگریزد. او احساس می‌کند که باید مردم را مجبور کند تا راه اول را انتخاب کنند، ولی مردم می‌دانند که شاه ابدی نیست و وقتی او برود چیزی بیشتر از ساواک و ارتش وفادار برای حفظ شرایط و اوضاع باثبات لازم خواهد بود.»

سر آنتونی پارسونز سفیر بریتانیا در ابتدای ماموریت خود در تهران، در تاریخ چهارم ژوییه ۱۹۷۴، طی گزارش تفصیلی شش‌صفحه‌ای باعنوان «اگر شاه بمیرد چه خواهد شد؟» به بررسی وضعیت ایران درصورت خروج ناگهانی شاه از صحنه پرداخته بود. این گزارش بازتاب نسبتا گسترده‌ای در بین مقامات بخش خاورمیانه وزارت‌خارجه در لندن داشت و موجب بروز مباحثات قلمی بین دیپلمات‌های بریتانیایی درباره گمانه‌زنی وضعیت ایران پس از شاه شد. این گزارش محرمانه بار دیگر در آستانه پیروزی انقلاب اسلامی مورد توجه قرار گفت و با یک بازنگری مجددا در محافل دیپلماتیک در تهران و لندن توزیع شد.

در ابتدای این گزارش آمده است: «اهمیت فزاینده ایران برای بریتانیا به‌عنوان یک قدرت اقتصادی و جایگاه بین‌المللی ایران که فرصت‌های تجاری بسیاری را ایجاد کرده مرا بر آن داشت که یک‌بار دیگر سوال قدیمی را از خود بپرسم. ایران توسط کسی اداره می‌شود که همه تصمیم‌های بزرگ و بسیاری از تصمیمات کوچک را شخصا اتخاذ می‌کند. وقتی او برود، به‌ویژه اگر ترور شود یا بر اثر بیماری ناگهانی بمیرد و ولیعهد هنوز به اندازه کافی بزرگ نشده باشد تا کشور را اداره کند، آیا نظام تداوم خواهد داشت؟ آیا اغتشاش خواهد شد؟ یا فقط حوادثی بی‌هدف رخ خواهند داد؟»

در بخشی از این گزارش پس از اشاره به بحران اقتصادی جهانی و تاثیر آن در ایران و همچنین فساد اداری و مالی موجود در کشور، به برآورده نشدن توقعات مردم از حکومت پرداخته شده است: «ایران از انقلاب توقعات فزاینده نگریخته است. دورافتاده‌ترین زارع از طریق رادیوی ترانزیستوری خود می‌داند حکومت ثروتمند است. او شنیده است که فرزندانش باید تحصیل کنند و شیر رایگان داشته باشند، هر چند که مانند گذشته تحت ستم زمین‌دار نبوده و معادل سه پاوند در هفته درآمد داشته باشد، در حالی که قبلا درآمدش ۵۰ پنس [نیم پاوند] بوده است.

بخش بزرگی از جامعه فراموش کرده است که وضعشان در بسیاری از زمینه‌ها بهبود یافته و می‌اندیشند که بخش کمی از درآمد نفت به آنان تعلق می‌گیرد و وضعشان به آن صورتی که باید باشد خوب نیست.»

به عقیده پارسونز این احساس و اعتقاد اکثریت مردم سه دلیل داشت: «بخشی از این موضوع به دلیل تورم است، بخشی به دلیل وجود دیکتاتورهای کوچک در حکومت‌های محلی و دولت مرکزی بود و بخشی نیز به دلیل کمبود نیروی انسانی کارآمد و ناتوانی افراد حاضر در رده‌های پایین برای مسوولیت‌پذیری در تصمیم‌گیری‌ها.»